Doskonalenie charakteru człowieka w Bożym planie

Aby zrealizować ten niezwykły plan stworzenia istot na swój obraz i doprowadzić je do doskonałości, jakiej wymaga pozycja Jego synów, Bóg uczynił niebiosa i ziemię, a człowiek otrzymał ciało z prochu ziemi. (...który stworzył niebiosa; Bóg, który ukształtował ziemię i uczynił ją, który ją utwierdził; nie na próżno ją stworzył, lecz ukształtował ją, aby była zamieszkana: Ja jestem PAN i nie ma innego. Izajasza 45:18)

Bóg nie wybrał na mieszkanie dla człowieka Królestwa niebieskiego, jak to było w przypadku aniołów, lecz uczynił ziemię ze wszystkim, co na niej jest, bo właśnie to miejsce spełnia wszystkie warunki, by doprowadzić człowieka do wymaganej przez Niego doskonałości. Nie jest to miejsce wolne od niebezpieczeństw, ponieważ na ziemię został zrzucony diabeł i jego aniołowie.

Możemy postawić sobie kilka pytań, na które odpowiedzi umykają nieuważnemu oku: Dlaczego Bóg, stwarzając człowieka, nie umieścił go od razu w swojej obecności, tak jak umieścił aniołów? Dlaczego postawił go tam, gdzie nieustannie groziło mu, że ulegnie wpływowi diabła i jego aniołów?

Dlaczego Bóg musiał zrzucić szatana właśnie na ziemię, a nie gdzie indziej? Dlaczego pozwolił mu kusić człowieka? Dlaczego człowiek w swojej niewinności miał być tak łatwą zdobyczą dla szatana i znaleźć się w tak nikczemnym położeniu, w jakim są dziś miliardy ludzi?

Życie na ziemi

Musimy zauważyć, że plan Boga był doskonały, bez żadnych błędów, i ten właśnie plan Bóg teraz wypełnia. (Jego dzieło jest doskonałe. Powtórzonego Prawa 32:4)

Przy uważniejszym czytaniu Biblii łatwo dostrzec, że w Jego doskonałym planie upadek człowieka był przewidziany. (Wybrał nas w nim przed założeniem świata... przeznaczył nas dla siebie do przybrania za synów przez Jezusa Chrystusa. Efezjan 1:4) Widzimy też, że w Jego planie przewidziane było zarówno odnowienie człowieka (nowe narodzenie), jak i jego udoskonalenie.

Bóg stworzył więc doskonałe warunki, by człowiek, żyjąc na ziemi w obecności szatana, przechodził przez rozmaite próby, bez których nie można osiągnąć miary wymaganej przez Królestwo Boże. (Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj. Rzymian 12:21)

Człowiek, istota stworzona jako korona Bożego dzieła, na Jego obraz i podobieństwo, został osadzony w tym widzialnym świecie (we wszechświecie, który widzimy własnymi oczami) w obecności szatana. Nie był to błąd ze strony Boga – zostało to bardzo starannie przewidziane w Jego odwiecznym planie.

Bóg stworzył ten widzialny wszechświat, ziemię i wszystkie gwiazdozbiory nieba, aby wypełnić swój zamiar wobec ludzi: doprowadzić ich do miary wzrostu Pana Jezusa, swojego Pierworodnego, do doskonałości naszego charakteru.

To idealne miejsce, by człowiek dorastał, był wypróbowywany, doświadczany i doprowadzany do doskonałości, jakiej wymaga Bóg. To zdumiewające, jak doskonały jest Jego plan.

Poprzednik

Widzimy, że także Pan Jezus stał się doskonały przez to, czym kusił Go szatan i co On zwyciężył. Pan Jezus został uczyniony doskonałym przez cierpienie, które przyszło od szatana, a nad którym odniósł zwycięstwo przez śmierć na krzyżu. (Wypadało bowiem temu, dla którego jest wszystko i przez którego jest wszystko, aby, doprowadzając wielu synów do chwały, wodza ich zbawienia uczynił doskonałym przez cierpienia. Hebrajczyków 2:10)

Kiedy patrzymy na życie zwykłego człowieka, widzimy, że nikt nie rodzi się doskonały. Doskonałość osiąga się tylko wytrwałą, upartą pracą, naśladując nauczyciela we wszystkich szczegółach. (pomyślmy o drodze, jaką przechodzi pianista, by osiągnąć mistrzostwo)

Doskonałość naszego charakteru osiąga się tylko przez pracę. Nie jest to stan, z którym się rodzimy, ani coś, co otrzymamy po śmierci.

Życie Słowem Chrystusa

Skoro w żadnej dziedzinie praktycznego życia nie można osiągnąć doskonałości samą nauką, bez praktykowania tego, czego się uczymy, to tym bardziej nie można dojść do doskonałości, jakiej wymaga pozycja syna Bożego, przez wiarę jedynie umysłową, bierną, którą Pismo porównuje do wiary demonów. (Ty wierzysz, że jest jeden Bóg, i dobrze czynisz. Demony także wierzą i drżą. Ale czy chcesz wiedzieć, marny człowieku, że wiara bez uczynków jest martwa? Jakuba 2:19-20)

Kiedy bogaty młodzieniec zapytał Pana Jezusa, co ma czynić, by odziedziczyć życie wieczne, widzimy, że Pan Jezus odpowiada mu i uzależnia dziedzictwo życia wiecznego od doskonałości, którą młodzieniec musi osiągnąć.

Pan Jezus odpowiedział mu stanowczo: „Jeśli chcesz być doskonały… przyjdź i chodź za mną” (Mateusza 19:21). Innymi słowy: zostaw troski tego życia, przyjdź i żyj tak, jak Ja żyję, ucz się ode Mnie, naśladuj Mnie we wszystkim, a staniesz się doskonały i w ten sposób odziedziczysz życie wieczne.

Nie osiągniesz mistrzostwa na fortepianie samym teoretycznym studiowaniem nut, bez naśladowania nauczyciela i bez poświęcenia wielu godzin swojego życia na praktyczne ćwiczenia. Tak samo wiara, że możemy być tacy jak On, może stać się doskonała tylko przez praktykę, przez uczynki wiary. (Widzisz, że wiara współdziałała z jego uczynkami i przez uczynki wiara stała się doskonała. Jakuba 2:22)

W sprawach duchowych, **aby udoskonalić swój charakter**, aby stać się doskonałym, jak doskonały jest Ojciec niebieski, musisz uwierzyć, że to możliwe, a potem pracować, naśladując Nauczyciela we wszystkim, co czyni, i poświęcać czas swojego życia na praktyczne życie Jego nauką, aż do najdrobniejszego szczegółu. (pomyślmy, ile godzin dziennie ćwiczy pianista, by osiągnąć mistrzostwo)

Łatwo zauważyć, że gdyby człowiek został stworzony doskonałym, tak jak Ten, który go stworzył, nie trzeba by było umieszczać go na ziemi w obecności szatana – mieszkałby od razu w niebie, w obecności Boga.

Ale aby dojść do miary wzrostu pełni Chrystusa, trzeba podjąć wytrwałą pracę ucznia, który naśladuje swojego Nauczyciela. Tylko tak można osiągnąć doskonałość wymaganą przez standard Królestwa Bożego.

Doskonali w sprawach, które są w górze

Doskonałość, której wymaga Bóg, nie jest doskonałością w muzyce, malarstwie czy chodzeniu po wodzie, lecz doskonałością w cierpliwości, w dobroci, w łagodności, w miłości… a tę osiąga się tylko w Jego szkole, naśladując Jego samego.

Dzieło Boże zostaje dokończone tylko tak, jak było to w przypadku Pana Jezusa: przez zwycięstwo nad próbami, które na nas przychodzą. (Uważajcie to za największą radość, moi bracia, gdy wpadacie w różne próby; wiedząc, że doświadczenie waszej wiary wyrabia cierpliwość. A cierpliwość niech dopełni swego dzieła, abyście byli doskonali i nienaganni, nie mając żadnych braków. Jakuba 1:2-4)

Doskonałości naszego charakteru nie osiąga się jedynie przez wiarę w ofiarę krzyża, lecz przez pracę i prawdziwą walkę w pokusach, które przychodzą od szatana, a na które Bóg pozwala dla naszego wzrostu.

Aby człowiek mógł zwyciężać te próby, ma za sprzymierzeńca Boga, który jest wierny i nie dopuści, by przyszła na niego próba ponad jego siły. (Wierny jest Bóg, który nie pozwoli was kusić ponad to, co możecie znieść, ale wraz z pokusą da też wyjście, abyście mogli ją znieść. 1 Koryntian 10:13)

Łatwo zauważyć, że cechy Pana Jezusa – miłość, łagodność czy cierpliwość – można zdobyć tylko przez pracę i wytrwałość… mając za wzór Pana Jezusa. (…uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca. Mateusza 11:29)

Żaden człowiek, rodząc się na nowo, nie rodzi się z cierpliwością, łagodnością i miłością. Te cechy trzeba zdobyć przez dzieło, które Bóg wykonuje w człowieku. W tym dziele mamy do dyspozycji szkołę Chrystusa, w której znajdujemy Słowo działające w nas, Ducha Świętego, który nas zachęca i prowadzi, Ciało Chrystusa, czyli Kościół, oraz naszą pracę w posłuszeństwie Słowu.

Ten artykuł pochodzi z broszury Przemienieni na obraz Chrystusa, dostępnej bezpłatnie online w formacie .pdf.

Przejdź do następnego artykułu: Odnowienie obrazu Boga w człowieku

---

Źródło: *Doskonalenie charakteru człowieka w Bożym planie* — Czyste Słowo
czysteslowo.pl/artykuly/doskonalenie-charakteru-czlowieka-w-bozym-planie